

L'essencial consisteix en molt poques coses. 2n diumenge d'Advent

Dv, 4/12/2015 per Josep Lluell
[Les homilies a Sant Felip Neri](#)

Diumenge II d'Advent. Cicle C.
Barcelona, 6 de desembre de 2015.

Ni les intrigues del Procurador romà -**Pilat**- ni les manipulacions d'**Antipos** o d'**Herodes** no arribaven al desert.
Tampoc el soroll del Temple de Jerusalem ni els negocis dels terratinents de Galilea.

Segons **Isaïes**, què era el desert? Era el millor lloc per obrir-se a Déu i per iniciar la conversió, el canvi de vida de cara al bé.
Segons el profeta **Osees** és al desert a on Déu parla al cor.
És encara possible escoltar avui aquest Déu en el desert?

En el desert només es viu de l'essencial; no hi ha lloc per a l'innecessari, pel superflu.
S'hi escolta la veritat de Déu millor que en els centres comercials.
En el desert tampoc hi ha lloc per a l'autoengany i la complaença personal.
El desert apropa més a Déu que no pas el Temple de Jerusalem del que tan orgullosos n'estaven els jueus.

Quan la veu de Déu ens ve del desert no ens arriba distorsionada

- pels interessos econòmics
- per les mentides polítiques
- per les conveniències religioses
- per la comèdia humana, que gairebé sempre ho enreden i emboliquen tot.

És una veu neta que ens parla de l'essencial, no de les nostres

- disputes
- intrigues
- estratègies
- enveges
- ressentiments.

En què consisteix l'essencial?

L'essencial consisteix en molt poques coses. Només les necessàries. Així és el missatge de **Joan**:

“Poseu-vos davant de Déu i reconegueu el vostre error. Sospiteu de la vostra pretesa innocència. Aneu a l'arrel.”

Cadascú és còmplice de les injustícies i egoïsmes que hi ha en nosaltres mateixos. Cada creient tenim alguna cosa a veure amb la infidelitat de l'Església a l'Evangelí. En el desert, el decisiu és cuidar la vida. Vet aquí la nostra primera responsabilitat.

Si jo no canvio per millorar, què estic aportant a la transformació de la societat?

Si jo no em converteixo a l'Evangelí, com contribueixo a la conversió de l'Església actual?

Enmig del soroll, l'agitació, la informació i difusió constant de missatges

-qui s'aturarà a escoltar la veu del desert?

-qui ens parlarà de l'essencial?

-qui obrirà camins a Déu en aquest món històric i descentrat?

Per exemple, tu mateix, jo mateix, nosaltres mateixos.

Fer-ho està al nostre abast, perquè només depèn de nosaltres mateixos.